

Sárina mamička priniesla z povaly veľkú kartónovú škatuľu.

– Sára! Pod' sa pozrieť, čo som našla na povale.

Sára zvedavo nakúka do škatule.

– Čo tam je?

– Je tu napísané: Sárina detská výbavička.

– Fíha, – povie Sára a vytiahne zo škatule žlté dupačky a červený kabátik.

– Takáto maličká som bola?

– Áno, – prikyvuje mamička. – Mala si tmavé vlásky a hlasisko ako zvon.

– Silno som kričala?

– To teda hej. Bola si veľmi živé dieťa!

Sára vyskočí k mamičke na pohovku.

– Ešte mi niečo porozprávaj!

– Boli sme po prvý raz v divadle, a keď sa skončilo predstavenie, ty si zvéyskla: Mamička! Ukáž mi to ešte raz! – spomína mamička.

– Zakričala si to tak nahlas, až sa herci naľakali.

– Taká divoška som bola?
– Veru bola. A raz, keď si v zábavnom parku
zazrela chlapčeka, ktorý držal cukrovú vatú,
rozkričala si sa: Chcem cukrovú VATRU!

*Chcem
cukrovú vatru!*

– A čo bolo potom? – vyzvedala Sára.
– Stánok s cukrovou vatou práve
zatvorili a ty si celou cestou domov
vrieskala: Chcem cukrovú VATRU!

*Chcem
cukrovú vatru!*

– Ešte aj keď si zaspávala, ozýval sa z postelky
unavený hlások: – ...cukrovú VATRU...
Sára objavila medzi detskými vecičkami ružový
cumlík.

*Chcem
cukrovú vatru!*

- Môj cumlík! Idem ho ukázať malému Otovi. Sára sa rozbehla k nemu.
  - Pozri, čo som našla.
  - Ty používaš cumlík? – čudoval sa malý Oto.
  - Ale kdeže! – rozhorčila sa Sára. – Tento som mala ako bábätko.
  - Mami, kde je môj cumlík? – spýtal sa malý Oto a zamieril do kuchyne. Onedlho sa vrátil s cumlíkom v ústach.
  - Malý Oto! – vykrikla Sára.
  - Aký si smiešny!
- Otova mamička tlačila pred sebou do izby oranžový detský kočík.

- Pozrite, tu je kočík malého Ota a taška s detskou výbavičkou.

Malý Oto vliezol do kočíka a usadil sa v ňom.

- Ešte sa sem zmestím, – potešil sa.
- Sára sa prehrabávala v detskej výbavičke malého Ota.
- Ó, to je krásne! – nadchýnala sa, keď v kope objavila čipkovaný čepček.
- Oblečíme ťa za bábätko.
- Neoblečíme! – vydesil sa malý Oto.
- Ja budem mamička a ty môžeš sedieť v kočíku,
- rozhodla Sára.

- A pôjdeme rýchlo? - spýtal sa malý Oto.
- Pôjdeme.
- A kúpime si zmrzlinu?
- Kúpime, - sľúbila Sára.
- Tak teda dobre.

Sára obliekla malému Otovi čipkovaný čepček.
 - Je mi príliš malý! - zakvílil malý Oto. - Tlačí ma.
 - Aké rozkošné bábätko, - povedala Sára spokojne.
 - A čo ak stretneme stredného Ota a veľkého Ota a spoznajú ma? - znepokojoval sa malý Oto.
 Sára ho v kočíku pozakrývala, takže mu trčala iba špička nosa.
 - Teraz ťa nikto nespozná, - povedala spokojne.
 Sára sa vybrala s malým Otom smerom k detskému ihrisku.
 - Rýchlejšie, - zavelil z kočíka malý Oto, keď schádzali dolu kopcom.

Sára zrýchlila tempo.
 - Pridaj! - výskal malý Oto.
 Sára bežala rýchlo, ako jej sily stačili.
 Zrazu Sára kočík zastavila.
 - Už nevládzem, - dychčala a vopchala malému Otovi do úst cumlík.
 Malý Oto hodil cumlík na zem.
 Sára naňho pozrela a pohrozila mu prstom.

